

16 februari 2020

Johanneskerk Amersfoort

Vooraf heb ik de mensen naar de serie laten kijken. Ze gingen een foto kiezen dat in hun aandacht bleef.

Gelezen:

Jozua 24: 13-28 (niet de 10 geboden, maar de opreep om de weg – tora- van God te volgen. Plus de mogelijkheid om daarin te mislukken)

Overdenking:

De foto's veranderen de tien geboden.

Door de ogen van de fotograaf zien we wat hij of zij erin ziet.

Ze wijzen mij op de mens, op de onmogelijkheid, op de mislukking. Niet het doen van de geboden staat centraal, maar de achterkant van de geboden. De achterkant van het goede, het goede leven, het goede doen.

Alsof we naar de achterkant van een borduurwerk kijken. De mooie voorkant verveelt snel, de achterkant is veel interessanter. Daar worden de keuzes gemaakt: voor kleur, voor richting. Hoe de lijntjes lopen. Daar worden de fouten gemaakt.

Het boek Jozua eindigt bijna hetzelfde als Deuteronomium, een hoofdstuk eerder: ook met de overdracht, de vraag, de belofte, het JA van te volk, het ritueel en het verbond. Dat was bij het bereiken van het beloofde land. Nu bij Jozua, is men het land binnengetrokken.

Steeds weer eindigt het en begint het van voren af aan.

Het kan vermoeden

wat zijn we nu eigenlijk opgeschoten? Hoor je dat vaak, denk je dat wel eens: gaat de wereld vooruit, of herhalen we dezelfde fouten?

Ja, steeds weer.

Steeds weer moeten mensen, nieuwe mensen, een nieuwe generatie in een nieuwe situatie uitvinden wat geboden is en zich verbinden met het goede leven.

Het gaat om niet meer en niet minder dan de opbouwen van gemeenschap, van een volk, van een natie.

Na de bevrijding begint het bij nul, bij een nog niet weten. Maar wel met een JA tegen een nieuwe weg. Geboden, tora, is niet zomaar een weg van een enkeling, maar heeft ontwikkeling van gemeenschap, samenleving op het oog.

Leren is dan ook niet: kennis overdragen, weten wat hoort en hoe het moet
Maar inoefenen, uitvinden, ontwikkelen.

We zijn gewend om de geboden als een persoonlijke oproep en eis te lezen: gij zult...!

Maar dat is ten diepste niet waar het om gaat, het gaat om de gemeenschap, het samen leven.

En dan gaat het doen van de geboden veel verder dan uit-je-hoofd-leren en toepassen. Het gaat om oefenen, communiceren, vragen. Soms weer stilstaan nadenken, heroverwegen.

Ook dat kan misschien frustreren. Maar het erbij laten zitten is geen optie.

Gelukkig laat men zich dan ook niet van de wijs brengen wanneer Jozua zegt:

je kunt dat helemaal niet

niemand kan de geboden volbrengen. Moet je het dan wel willen? Kun je het hebben dat het niet perfect zal zijn? Een universele vraag

Ook daar komt een JA op:

Bij leren hoort mislukken. Je eigen mislukken omarmen, en dat van elkaar.

Misschien zal ik op mijn bek gaan. Misschien zullen we leren ongelijk te hebben. Misschien zullen we leren dat er altijd kwaad en goed zal bestaan, rijk en arm ook,

Het samen leven betekent niet de zuiverheid na te streven

maar blijvend de wil uitspreken om het goede te doen en daarnaar te zoeken.

Ja

zeker moet je het willen. De wil, om opnieuw te beginnen

die wint het van het fatalisme. van: er zal nooit iets veranderen. Dat is hoopgevend

Laten we terugkeren naar de achterkant van een borduurwerk, naar de plek waar de keuzes gemaakt worden de fouten gemaakt worden. Daar gaat het om

Welke foto heeft u gekozen?

Mislukking: De kinderen die vuilnis moeten rapen, de wachttoren van kamp Amersfoort, de eenzame vluchteling.

Of staat er een kind op? De kinderen die vuilnis moeten rapen, de toewijding van een kind, ook het kind dat afscheid neemt van zijn ouder.

Er is veel mislukken, maar meer nog willen en verlangen, op het 'steeds weer opnieuw beginnen'.

Ik zie ook het wonder

Het wonder van de mens, Van de verwondering en van de eerbied en de trouw

Veel kinderen staan er op. Drager van de toekomst. De kans om het weer waar te maken. Kind en ouder , generaties die steeds weer voor dezelfde vraag staan

Die achterkant is niet af, Ze wijzen me erop dat de tien geboden - of hoeveel geboden dan ook - niet af zijn, of de wereld 'af' maken.

En zoals Jozua met een steen de afspraak bevestigt zo laten wij ons steeds weer aanspreken en uitnodigen

En weten van het mislukken en van het verlangen.

Ja, wij willen dienen. De Ene dienen, de ruimte – het nieuwe land - leren gebruiken zodat het goede leven zichtbaar wordt.

JA we gaan een ander bestaan oefenen, uitproberen

Terug is geen optie.

De wereld is niet af maar wacht steeds weer op een JA.

Maar het goede niet te willen – nee dat komt niet in ons op.

**FOTO
STAD
2018**
26 aug - 27 okt

Gebod 4

"Gij zult de sabbat in ere houden"

Fotograaf: Gerda Kaltham
Locatie: Orissa, India
Datum: November 2008

Toelichting van de fotograaf

"Deze kinderen in Orissa zijn zo arm dat er voor hen geen sabbat bestaat. Het jongetje meesje, dat de leeftijd heeft, waarop zij naar school zou moeten gaan en kunnen spelen, moet iedere dag voor haar jongere broertje zorgen. Ze verzorgt haar moeder die daar geen tijd voor heeft omdat ze op het land moet werken om haar gezin in leven te kunnen houden. Het jongetje haakt haar verarmde lege plastic flessen om ze in te ruilen voor een paar 'rupia's'."

FOTO STAD 2018
 26 aug - 27 okt

Uitnod 3

"Gij wilt geen vaders gestuipens spreken"

Fotograaf: Kees van Houten
 Locatie: Kamp Aker/Baan

Toelichting van de fotograaf
 "Hijg ontwaagde in een heel eenvoudige manier het belang van de mens voor een heel ander bestaan."

FOTOGRAFIE: KLAAS VAN HOUTEN

WACHTTOREN

FOTO STAD 2018
 26 aug - 27 okt

Gebied 5

"Eert uw vader en uw moeder"

Fotograaf: Gerda Kalmans
 Locatie: De rivier de Ganges in Varanasi, India
 Datum: Januari 2014

Toelichting van de fotograaf
 "Zijn de overen van de Ganges in Varanasi waar men zich overleden maakt. De man sprekt alleen Hindi en daarom is het moeilijk communiceren maar met handen en gebaren wordt mij duidelijk dat er heel aan de genen geel hebben voor een crematie. De rivier zal daarom te dadelijk aan de Ganges worden toegevoerd. De man is erg verdrietig en gemoedsloos. Hij is heel liefdevol naar moeder. Hij vraagt mij en mijn dochter om zijn moeder te zegenen. Hij haalt de doek weg die over zijn moeder ligt en wij zeggen onze lieve wachtoeren."

FOTO
STAD
2018
25 augustus - 21 oktober

Titel:

"Wij dank de naam van de Dronwige, uw God, niet juist gebruiken"

Fotograaf: Paul Garmann

Locatie: Mexico

Datum: maart 2010

Toelichting van de fotograaf:

De afbeelding van het afgelegen van een kind of het verlaten van een
kind, die is juist te de jongen geboren kinderen.
Het kind dat in onderstaand foto van de de in werkelijkheid is het
kind, maar het is niet juist.

